

Красимир Бачков

Писмо до другия българин

Толкова гняв съм събрал в душата си, че ако го отъждествявах с ба-
рут, щях да съм сбрал колкото за една голяма и страшна бомба! С която
мога да унищожа половината ни държава. А съм само един обикновен
българин. Значи ако някой друг има същото усещане в себе си, да ми се
обади, за да видим заедно как да я оправим тая местност България, а ако
не намерим решение, просто да я гръмнем и толкова! Защото да живеем
в рая, превърнат от няколко групи лъжци и крадци в ад и да търпим още
гаври, просто няма смисъл. И вече не става. И както малката вълна, по
редица обстоятелства може да резонира до ужасно разрушително цуна-
ми, тъй и аз сега те викам човече, българино, за да чуеш не мен, а себе
си, защото отдавна си млъкнал и само гледаш с широко отворени, без-
различни очи, как всеки ден те крадат, мамят и убиват. Как те разпъват
като Христос невинен, а съдиите ти са порочни и престъпни люде. Как
да съдиш и ти, защото оня съвет от библията вече не важи. Защо не ва-
жи ли? Защото е вреден в самата си същност и обслужва нечии
интереси!

Но да започнем отначало и съвсем простичко. Доколкото си спом-
ням, изразът бе „Не съди, защото ще бъдеш съден и ти“. Вярвай ми,
имам чувството, че го е казал някой депутат от последните няколко на-
родни събрания в България. Как да осъдиш и вкараш в затвора, или на-
кажеш някого за нещо, заради което и самият ти си влязъл във властта и
практикуваш всеки ден? Та нали кражбата в особено големи размери е
основният стимул за всеки човек, занимаващ се с политика у нас. Че то
иначе всичко се обезсмисля, нали?! Така значи ти, който си също такъв
обикновен българин като мен, не бива да се страхуваш от съд, защото
въсщност ти си жертвата. Теб са лъгали, крали и убивали толкова годи-
ни до сега, значи ти можеш и ТРЯБВА да съдиш, но точно и справедли-
во. Когато трябва! А не да чупиш седалки на стадиона, да хвърляш бом-
бички по невинни хора и да трошиш автобусите на феновете на посред-
ственият противников футболен отбор. Съди истинските престъпници в
тая страна, човече! Съди политиците!

За какво да ги съдиш ли? Ами дай да започнем с най-важните десет
причини:

1. Защото те лъжат!
2. Защото те крадат!
3. Защото те манипулират!
4. Защото те зомбират посредством масмедииите!
5. Защото няма здравеопазване!
6. Защото няма достойно заплатена работа!

7. Защото законите не се спазват и няма справедливост в съда!
8. Защото вече няма нравствени норми, критерий и ценности!
9. Защото няма държавност!
10. Защото няма бъдеще за България!

Знам, че можеш да продължиш списъка, но да спрем до тук! Ако само за гореизброените грехове потърсим отговорност на политиците, ние не само ще сме се събудили и отрезвили, но ще знаем и какво да правим от тук нататък.

А сега най-важното и най-трудното! Как да се противопоставим на организираната във властта и извън нея престъпност? Давам си сметка колко обезверен и отчаян си българино, но всичко е възможно, ако е за добро и не си сам по пътя! Тогава и Бог ще е с нас, ще ни пази и ще ни помага! И понеже трудно ще се организираме и съберем „двамата“ в цяла България, аз ти предлагам следното: От 18 август 2007 г. насетне, всяка събота след обяд, точно в 15 ч. в населеното място където живееш, на най-големият площад, излизай с вестник в ръка! Няма значение с какъв вестник и от коя дата. Просто излез, за да те видя! И да знам, че не съм сам! А когато станем достатъчно, ще сменим вестника с друго. Досещаш се с какво, нали? И за да се познаем все пак, ще е добре да се поздравим с нещо. Аз ще ти кажа „Утре“, а ти просто ми отвърни „Идва“! Така ще знаем за какво още живеем на тая земя и ще го чакаме това УТРЕ. Ще можем да преброим колко сме и заслужаваме ли сегашната си съдба, или можем да я променим към по-добро. А един ден и аз мисля, че няма да е толкова далеч тоя ден, аз ще те поздравя с „Днес“, а ти извикай колкото можеш по-силно „Сме ние“! И вярвай, че и нашият ден ще дойде българино! Ще дойде!

Защото тоя живот не е само пари, секс и чалга! Има и други неща! И доста от по-възрастните си ги спомнят, а от по-младите са стигнали до тях по собствен път. И ако през последните години, тия неща се изпразниха от смисъл и съдържание, то сега ние с теб трябва да ги напълним!

За какво говоря ли?

Говоря за ДОСТОЙНСТВО, ЛЮБОВ и ВЯРА! Защото и трите ни бяха отнети умишлено, защото без тях ние с теб не сме никакъв народ, а стадо! Без тях нямаме сигурност, смисъл и бъдеще в живота си!

По-умни от мен и теб хора са казали, че от много приказки файда няма. Аз ти предложих нещо и ако те има, ще те чакам всяка събота българино! Ти сега ще погледнеш скептично на подадената ми ръка, после за всеки случай ще минеш през площада, за да видиш дали има и

Писмо до другия българин

други луди като мен, а като се съберем достатъчно, ще почувстваш оня кураж, който винаги си знаел, че имаш, но ще използваш само в краен случай. А сега случаят е такъв, а после... ще видим!

С много обич и надежда, че те има:
Красимир Бачков

КРАЙ

© 2007 Красимир Бачков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4503>]